

Η Κοκκινοσκουφίτσα

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα κοριτσάκι που το αγαπούσαν όλοι. Πιο πολύ απ' όλους την αγαπούσε η γιαγιά της, αλλά ήταν φτωχή και το μόνο που

μπόρεσε να της δώσει ήταν ένα μικρό κόκκινο σκουφάκι από βελούδο. Η μικρή το φορούσε πάντα και της ταίριαζε πολύ, έτσι όλοι την φώναζαν "η Κοκκινোসκουφίτσα".

Μια μέρα της είπε η μητέρα της: "Έλα Κοκκινোসκουφίτσα, πάρε λίγο φαγητό, αυτό το γωμί και ένα μπουκάλι κρασί να τα πας στη γιαγιά σου. Έχει αρρωστήσει και πρέπει να φάει για να δυναμώσει και να γίνει καλά. Ξεκίνα νωρίς για να μη σε προλάβει ο ήλιος του μεσημεριού, και στον δρόμο, περπάτα ήσυχα και καλά, μην βγεις από το δρόμο σου γιατί μπορεί να σκοντάψεις και να σπάσει το μπουκάλι και θα πας στη γιαγιά σου με άδεια χέρια. Κι όταν φτάσεις να μην ξεχάσεις πρώτα από όλα να την καλημερίσεις".

"Θα προσέχω πολύ", είπε η Κοκκινোসκουφίτσα στην μητέρα της.

Η γιαγιά της ζούσε μακριά στο δάσος, δυόμισι χιλιόμετρα από το χωριό. Μόλις η Κοκκινোসκουφίτσα μπήκε στο δάσος συνάντησε έναν λύκο. Η Κοκκινোসκουφίτσα δεν ήξερε τι κακό ζώο ήταν αυτός, και δεν τον φοβήθηκε καθόλου.

"Καλημέρα Κοκκινোসκουφίτσα".

"Καλημέρα, λύκε".

"Πού πηγαίνεις πρωί-πρωί, Κοκκινোসκουφίτσα;"

"Στη γιαγιά μου".

"Τι κουβαλάς στην ποδιά σου;"

"Λίγο φαγητό και κρασί. Χτες έψησε η μητέρα μου στον φούρνο κι έφτιαξε κάτι καλό για την άρρωστη γιαγιά μου. Άμα τα φάει θα γίνει καλά".

"Και πού ζει η γιαγιά σου Κοκκινোসκουφίτσα;"

"Ένα χιλιόμετρο από εδώ, βαθύτερα μέσα στο δάσος. Το σπίτι της στέκει κάτω από τρεις μεγάλες βάλανιδιές, οι καρυδιές είναι παραδίπλα, σίγουρα θα το 'χεις δει", απάντησε η Κοκκινোসκουφίτσα.

Ο λύκος σκέφτηκε "τι καλή που είναι αυτή η μικρούλα! Τι νόστιμη γεύση που θα έχει. Πρέπει να δράσω με πανουργία και να τις πιάσω και τις δυο". Έτσι περπάτησε για λίγο μαζί της και μετά της είπε: "Κοίτα Κοκκινোসκουφίτσα, τι όμορφα λουλούδια! Λέω πως δεν ακούς τι ωραία που τραγουδούν τα πουλιά κι εσύ προχωράς βαρετά λες και πηγαίνεις σχολείο. Κοίτα όλη η φύση γιορτάζει σήμερα".

Η Κοκκινোসκουφίτσα σήκωσε το βλέμμα της και είδε τις ηλιαχτίδες να χορεύουν ανάμεσα στα κλαδιά, όμορφα λουλούδια να είναι φυτρωμένα παντού και σκέφτηκε "Αν μαζέψω ένα μικρό μπουκέτο λουλούδια θα κάνω την γιαγιά μου πολύ χαρούμενη. Είναι ακόμη νωρίς και σίγουρα θα προλάβω". Αφησε λοιπόν τον δρόμο πίσω της και χώθηκε στο δάσος για να βρει τα πιο όμορφα λουλούδια. Κάθε φορά που έκοβε ένα λουλούδι, νόμιζε πως λίγο παρακάτω έβλεπε ένα άλλο ακόμη πιο όμορφο κι έτσι, από λουλούδι σε λουλούδι, έμπαινε όλο και πιο βαθιά στο δάσος. Στο μεταξύ ο λύκος έφτασε τρέχοντας στο σπίτι της γιαγιάς και της χτυπά την πόρτα. "Ποιος είναι;"

"Η Κοκκινোসκουφίτσα", απαντάει ο λύκος. "Φέρνω φαγητό και κρασί, άνοιξε την πόρτα".

"Σήκωσε τον σύρτη", φώναξε η γιαγιά, "είμαι πολύ αδύναμη και δεν μπορώ να ανοίξω".

Ο λύκος σήκωσε τον σύρτη, άνοιξε την πόρτα και χωρίς λέξη πήγε στο κρεβάτι της γιαγιάς και την έφαγε. Μετά έβαλε τα ρούχα της γιαγιάς, ξάπλωσε στο κρεβάτι της και τράβηξε τις κουρτίνες.

Η Κοκκίνοσκουφίτσα, αφού μάζεψε όσα λουλούδια μπορούσε να κουβαλήσει, θυμήθηκε τη γιαγιά της και πήρε τον δρόμο για το σπίτι της. Της φάνηκε παράξενο που η πόρτα ήταν ανοιχτή και όταν μπήκε στο δωμάτιο της γιαγιάς ένιωσε ένα παράξενο αίσθημα και σκέφτηκε "Τι άβολα που νιώθω σήμερα! Άλλες φορές μου άρεσε τόσο πολύ να είμαι με τη γιαγιά μου", και δυνατά είπε "Καλημέρα". Μα δεν πήρε απάντηση. Έτσι πήγε στο κρεβάτι και άνοιξε τις κουρτίνες. Στο κρεβάτι είδε τη γιαγιά της ξαπλωμένη, με το σκουφί της τραβηγμένο πολύ, κι ένα βλέμμα ιδιαίτερα παράξενο. "Ω γιαγιά!", είπε, "τι μεγάλα αυτιά που έχεις!" "Για να σε ακούω καλύτερα, παιδάκι μου". "Μα, γιαγιά, τι μεγάλα μάτια που έχεις!" "Για να σε βλέπω καλύτερα, παιδάκι μου". "Γιαγιά, γιατί έχεις τόσο μεγάλα χέρια;" "Για να σε αγκαλιάζω καλύτερα, παιδάκι μου". "Γιαγιά τι τρομακτικά μεγάλο στόμα που έχεις!" "Για να σε τρώω καλύτερα!" Με το που το είπε αυτό ο λύκος, ορμάει με ένα σάλτο και τρώει την Κοκκίνοσκουφίτσα.

Αφού ο λύκος χόρτασε την πείνα του, ξάπλωσε και πήρε έναν υπνάκο. Ροχάλιζε πολύ δυνατά. Ένας κυνηγός τον άκουσε καθώς πέραγε έξω απ' το σπίτι και μονολόγησε "Πώς ροχαλίζει έτσι η γιαγιάκα! Πάω να δω μήπως χρειάζεται κάτι". Μπαίνοντας μέσα βλέπει τον λύκο να κοιμάται. "Εσύ εδώ αχρείε! Έχω ράμματα για την γούνα σου!" Και την στιγμή που θα πυροβολούσε σκέφτηκε ότι ίσως ο λύκος έχει φάει την γιαγιά. Έτσι ο κυνηγός δεν πυροβόλησε, μήπως ακόμα προλάβαινε να σώσει την ηλικιωμένη γυναίκα. Άρπαξε το ψαλίδι και άρχισε να κόβει το στομάχι του λύκου. Με τις δυο πρώτες ψαλιδιές είδε την Κοκκινোসκουφίτσα. Έκοψε άλλες δυο φορές, νάσου και η γιαγιά. Έκοψε λίγο ακόμα και η Κοκκινোসκουφίτσα βγήκε λέγοντας: "Αχ, πόσο φοβήθηκα! Τι σκοτεινά που ήταν μέσα στον λύκο" και μετά βγήκε ζωντανή και η γιαγιά, ίσα-ίσα που ανέπνεε. Η Κοκκινোসκουφίτσα μάζεψε γρήγορα πέτρες και γέμισε την κοιλιά του λύκου. Όταν ο λύκος ξύπνησε ήθελε να ξεφύγει αλλά οι πέτρες ήταν πολύ βαριές και ο λύκος έπεσε νεκρός.

Η Κοκκινোসκουφίτσα, η γιαγιά και ο κυνηγός ήταν πολύ χαρούμενοι. Ο κυνηγός έγδαρε το τομάρι του λύκου και πήγε σπίτι του. Η γιαγιά έφαγε το φαγητό, το ψωμί και ήπια λίγο κρασί και δυνάμωσε. Τότε η Κοκκινোসκουφίτσα είπε στη γιαγιά της: **"Όσο ζω δε θα ξαναβγώ απ' το δρόμο μου, όπως μου 'χε πει και η μητέρα μου, γιατί υπάρχουν πολλοί κίνδυνοι"**.

Παράρτημα 2

Όνομα :

Ημερομηνία :

ΤΟ ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑΣ

ΛΥΚΟΣ

ΓΙΑΓΙΑ

ΜΑΜΑ

ΚΑΛΑΘΙ

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

ΚΥΝΗΓΟΣ

Ο	Π	Λ	Θ	Λ	Υ	Κ	Ο	Σ	Ι	Κ	Ν	Ι
Κ	Ο	Κ	Κ	Ι	Ν	Ο	Μ	Α	Λ	Ι	Σ	Α
Γ	Ι	Α	Γ	Ι	Α	Ρ	Υ	Ι	Ο	Π	Ν	Ο
Β	Μ	Δ	Ε	Τ	Υ	Θ	Μ	Α	Μ	Α	Σ	Ι
Κ	Α	Λ	Α	Θ	Ι	Ο	Π	Λ	Χ	Υ	Κ	Δ
Ρ	Τ	Η	Ξ	Λ	Ο	Υ	Λ	Ο	Υ	Δ	Ι	Α
Κ	Χ	Ψ	Ρ	Τ	Γ	Φ	Δ	Σ	Θ	Ζ	Ι	Κ
Κ	Υ	Ν	Η	Γ	Ο	Σ	Τ	Υ	Θ	Ι	Ο	Π

Αντιστοίχισε τις εικόνες με τις λέξεις.

Όνομα :

Ημερομηνία :

Η ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ
ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΣΕ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΕ ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ .

ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ

ΓΙΑΓΙΑ

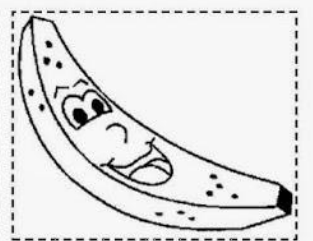
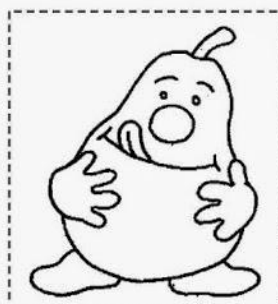
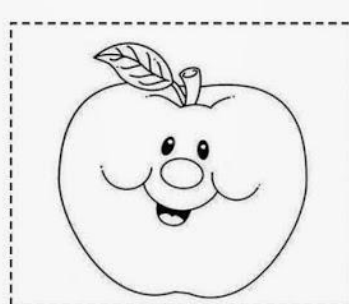
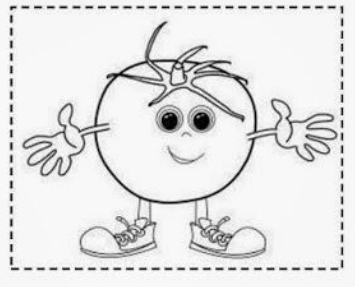
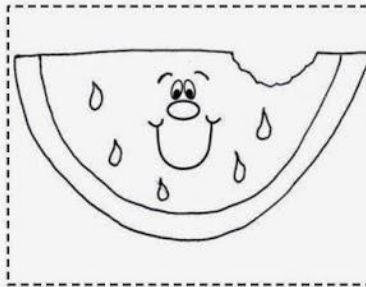
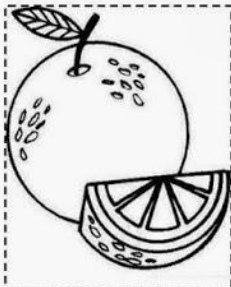
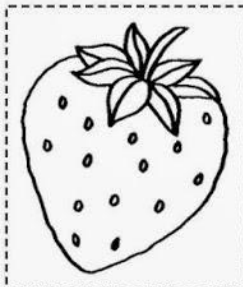
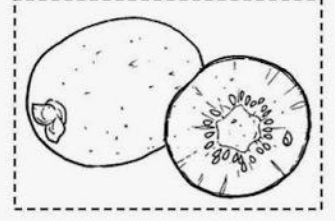
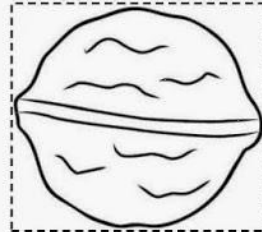
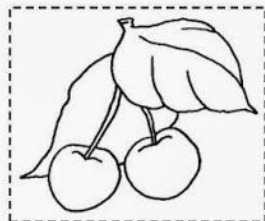
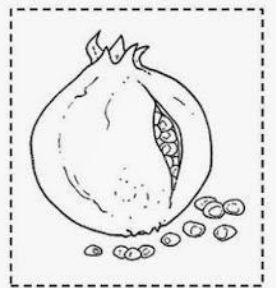
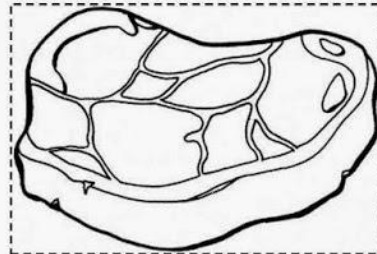
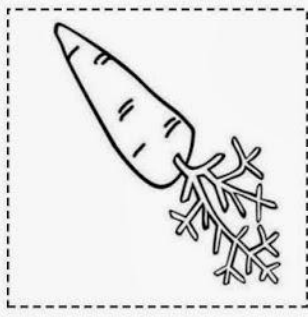
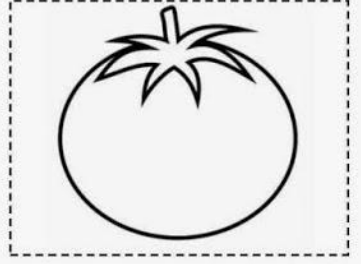
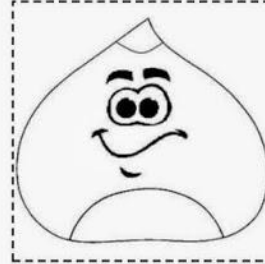
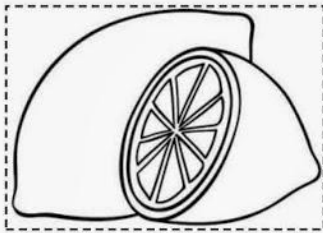
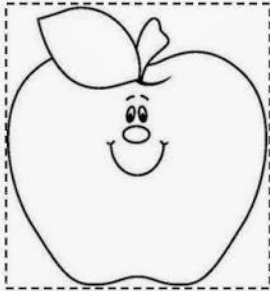
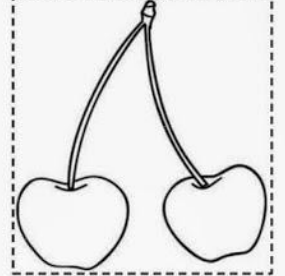
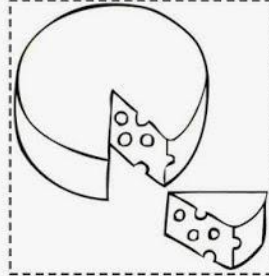
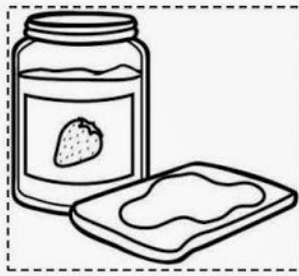
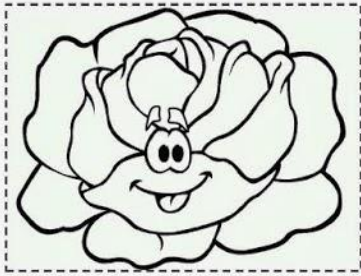
ΛΥΚΟΣ

ΜΑΜΑ

Η Κοκκινοσκουφίτσα στο δάσος περπατά κι η μαμά τη συμβουλεύει να προσέχει! Τι πιστεύεις ότι πρέπει να προσέχει;

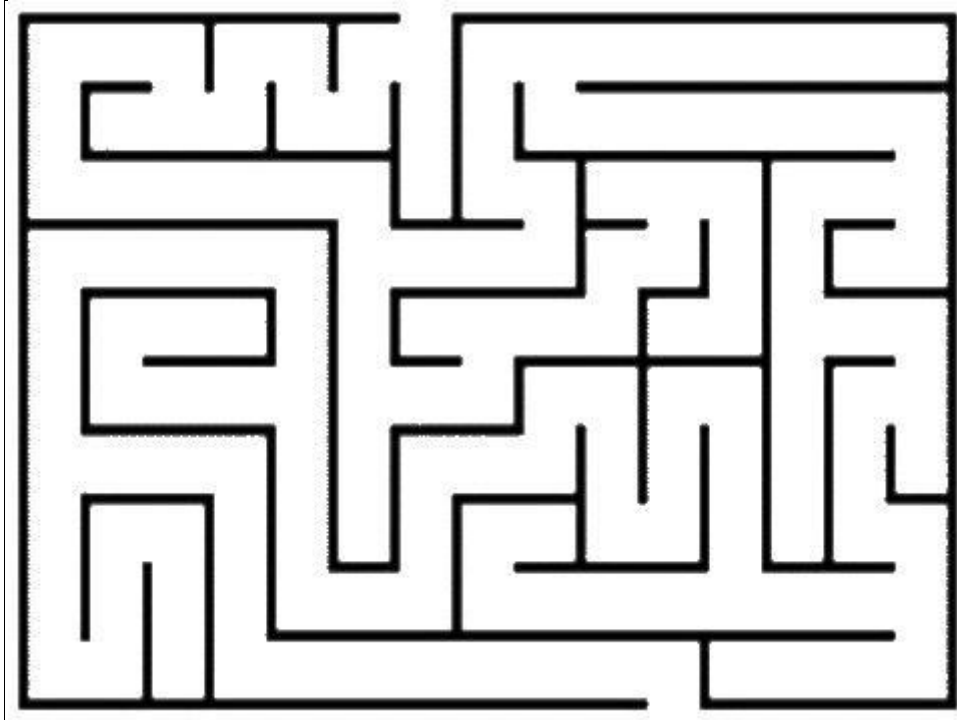
Η Κοκκινοσκουφίτσα θα πάει στη γιαγιά της μόνο όσα τρόφιμα έχουν κόκκινο χρώμα. Μπορείς να τα κόψεις και να τα κολλήσεις ή αν θέλεις να τα ζωγραφίσεις.

Βοήθησε την Κοκκινোসκουφίτσα να φτάσει με ασφάλεια στην γιαγιά της.

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

1. Δεν μιλάω σε αγνώστους
2. Δεν φεύγω μακριά από το σπίτι μου
3. Προσέχω στο δρόμο
4. Αποφεύγω να πηγαίνω σε μέρη που δε γνωρίζω και κινδυνεύω να χαθώ
5. Δεν μπαίνω σε ξένα αυτοκίνητα
6. Να μην πηγαίνω μαζί με κάποιον άγνωστο που θα θέλει να με πάει στο σπίτι μου
7. Να μη φεύγω από το σπίτι χωρίς να ξέρει η μαμά που θα είμαι.
8. Αν θέλω να γυρίσω σπίτι και δε ξέρω το δρόμο να ζητήσω βοήθεια από κάποιον που γνωρίζω
9. Να βρίσκομαι πάντα σε μέρος που υπάρχουν κι άλλα παιδιά.
10. Να μην ακολουθώ μεγαλύτερα παιδιά νομίζοντας ότι κι εγώ είμαι μεγάλος και τα ξέρω όλα!

Με αφορμή το πάθημα Κοκκινোসκουφίτσας γράφουμε μια λίστα με τα πράγματα που πρέπει να αποφεύγουμε όταν κυκλοφορούμε μόνοι.